

Sygn. akt IV Kp 423/17

Prokuratura Rejonowa Gliwice-Zachód w Gliwicach – sygn. akt Ds. 1071/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w Wydziale IV Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Kempieńska - Krawczyk

Protokolant: A. K.

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Gliwice - Zachód w Gliwicach o umorzeniu śledztwa z dnia 31.10.2016 r., sygn. akt Ds. 1071/15

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Gliwice - Zachód w Gliwicach o umorzeniu śledztwa z dnia 31.10.2016 r., sygn. akt PR Ds. 1071/15 i przekazać sprawę Prokuraturze Rejonowej Gliwice-Zachód w Gliwicach do dalszego prowadzenia.

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w Gliwicach wpłynęło (przekazane zgodnie z właściwością rzeczową przez Sąd Rejonowy w Gliwicach – k. 2) zażalenie pełnomocnika pokrzywdzonej (...) Sp. z o. o. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Gliwice - Zachód w Gliwicach o umorzeniu śledztwa z dnia 31.10.2016 r., sygn. akt PR Ds. 1071/15.

Jak wynika z akt sprawy Prokuratura Rejonowa Gliwice-Zachód w Gliwicach nadzorowała pod sygn. Ds. 1071/15 śledztwo, prowadzone przez Komendę Miejską Policji w G., w sprawie zaistniałego w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w okresie od dnia 17 października 2014 r. do dnia 26 stycznia 2015 r. w G., doprowadzenia (...) Sp. z o.o. z/s w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wprowadzenie w błąd i wystawienie w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) P.P.H.U. A. K. faktur VAT o nr (...) i nr (...), opiewających na łączną kwotę 762.600,00 zł tytułem nienależnego wynagrodzenia, a następnie dochodzenia tej kwoty w toku postępowania sądowego o sygn. X GNc 21/15 przed Sądem Okręgowym w G., w tym postępowania zabezpieczającego, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k. Prokurator jako przyczynę umorzenia postępowania wskazał brak znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.).

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia prokurator wskazał, że analiza całokształtu zebranego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego prowadzi do przyjęcia, iż zarówno A. K. jak i współpracujący z nią D. K. nie dopuścili się popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., a sprawa ma charakter typowo cywilnoprawny, związany z nieprecyzyjnymi postanowieniami umów wiążących (...) Sp. z o. o. z siedzibą w S. z firmą (...) P.P.H.U. A. K.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone zażaleniem pokrzywdzonej spółki z dnia 14 listopada 2016 r. w którym skarżący zarzucił obrazę prawa procesowego, a w szczególności art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez błędne zastosowanie i wadliwe ustalenie, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, w sytuacji gdy analiza akt niniejszej sprawy świadczy istnieniu zamiaru osiągnięcia nienależnej korzyści po stronie A. K. i art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., poprzez nie dokonanie przez Prokuratora wszelkich i zarazem koniecznych dla zabezpieczenia prawidłowego

toku postępowania czynności koniecznych do dokonania prawidłowej oceny, w szczególności brak wnikliwej i kompleksowej analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Skarżący podnosząc zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia prokuratorowi Prokuratury Rejonowej Gliwice - Zachód w Gliwicach.

Rozpoznając zażalenie, Sąd uznał, że zasługuje ono na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż rację ma skarżący podnosząc w uzasadnieniu zażalenia, że uzasadnienie zaskarżonego postanowienia nie zostało sporządzone w sposób prawidłowy. Z art. 94 § 1 pkt 5 k.p.k. wynika, że postanowienie co do zasady powinno zawierać uzasadnienie. W przepisie tym nie sprecyzowano wymogów co do treści uzasadnienia wobec czego należy przyjąć, że do uzasadnienia postanowienia stosuje się odpowiednio przepisy o uzasadnieniu wyroku, w szczególności art. 424 k.p.k. Dotyczy to w szczególności postanowień kończących merytorycznie postępowanie w sprawie, które w swej funkcji zbliżają się do wyroków, a do których bez wątpliwości należą postanowienia o umorzeniu śledztwa (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 15 lutego 2001 r., III KKN 595/00; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 27 listopada 2013 r., II AKz 464/13, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, red. A. Sakowicz, C.H. Beck 2016 i powołane tam orzecznictwo).

Przypomnieć należy, iż przepis art. 424 § 1 k.p.k. wymaga od uzasadnienia takich elementów jak wskazanie, jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku. Zaskarżone postanowienie w sposób rażący narusza te wymogi, gdyż jego uzasadnienie jak słuszne wskazał skarżący w znacznej mierze składa się z opisu stanu faktycznego przy niemal całkowitym braku odniesienia się do materiału dowodowego. Prokurator w postanowieniu powołuje się na „zgromadzony w sprawie materiał dowodowy” jednak nie wskazuje jakie konkretnie dowody stanowiły podstawę dokonanych przez niego ustaleń. W konsekwencji Sąd uznał, że braki w treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia w istocie uniemożliwiają kontrolę odwoławczą tego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 27 listopada 2013 r., II AKz 464/13).

Reasumując, zażalenie należało uznać za zasadne, przy czym braki formalne zaskarżonego postanowienia, tj. wadliwość jego uzasadnienia, uniemożliwiły jego prawidłową kontrolę instancyjną. Rozpoznając w dalszym ciągu sprawę organ prowadzący postępowanie winien jednak mieć na uwadze również pozostałe zarzuty podniesione w zażaleniu, w szczególności w zakresie braku przeprowadzenia wskazanych przez skarżącego czynności dowodowych. Dopiero na podstawie całokształtu materiału dowodowego i jego prawidłowej ocenie, będzie możliwe podjęcie merytorycznego rozstrzygnięcia. Na obecnym etapie sprawy w konsekwencji braku oceny dowodów i ustaleń faktycznych organu prowadzącego postępowanie nie jest możliwe sformułowanie kategorycznych wskazówek odnośnie do dalszego prowadzenia sprawy.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak na wstępie.
